

at man med Rette kunde sige, at de væsentlig faldt paa den store almindelige Befolkning, altsaa i meget høj Grad kom til at tynges paa de Klasser, der skulde nyde godt af Alderdomsforsørgelsen. Paa det Finanslovsforslag, der nu foreligger, findes opført to Indtægtsposter, som jeg i denne Forbindelse vil henviser til. Den ene angaar Øllet, den anden Spiritusen, og disse to Indtægtsposter andrager tilsammen 63 Millioner. Jeg tror ikke, jeg behøver videre at uddybe, hvorledes Forholdet har udviklet sig i Tidens Løb. Jeg vil blot henviser til, at det Indtægtsbeløb, man i 1891 sikrede sig til Dækning af Statens Udgifter til Alderdomsforsørgelsen, rigelig er til Stede den Dag i Dag, endogsaa rigeligere, end det var den Gang. De 63 Mill. Kr. staar i et skarpere Forhold til de 32½ Mill. Kr., end det Beløb, der i 1892 og nærmest følgende Aar indkom i Statskassen ved Beskatning af Øl og Brændevin, stod i til den Alderdomsforsørgelse, Staten den Gang maatte udrede. Jeg tror, man maa erindre sig, hvorledes Forholdet har været og har udviklet sig i Tiden, og ikke fæste sin Opmærksomhed alene paa Udgiftssiden, men ogsaa se hen til, paa hvilken Maade væsentlige Dele af Statens Indtægter den Dag i Dag skaffes til Veje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Jeg har kun to korte Bemærkninger at gøre. Den ene drejer sig om Dækningen af Udgifterne. Den højtærede Indenrigsminister har allerede gjort opmærksom paa, at det naturligvis er uheldigt, at man kritiserer dette Forhold fra Venstres Side, naar Venstres Regering ikke selv havde Dækning sidste Vinter. Jeg kunde ønske at gøre opmærksom paa, at der i Virkeligheden strengt taget burde ligge 4 Mill. Kr. i Statskassen, som den højtærede forhenværende Stats- og Finansminister udskrev. Da han udskrev sine Skatter beregnede han ekstraordinært 9 Mill. Kr. til Forbedring af de gamles Stilling, og de gamles Stilling er i Øjeblikket blevet forbedret med 5 Mill. Kr. Tilbage ligger der 4 Mill. Kr., som faktisk i sin Tid er blevet udskrevet til Forbedring af de gamles Stilling, uden at de er kommet de gamle til gode. Jeg tror ikke, den højtærede nuværende Finansminister har fundet de 4 Mill. Kr. i Kassen; jeg nævner det bare, for at man dog skal være lidt forsigtig med at tale om, hvor Refusionen skal komme fra.

Jeg har dernæst en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vesterager. Hans sidste Bemærkning om hans Bekymring for Kommunerne kan ikke fra min Side opfattes paa anden Maade, end at han er Tilhænger af de nye Refusionsregler, hvorefter Forsørgelseskommunen bliver pligtig at betale.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Den højtærede Indenrigsminister og nu det ærede Medlem Hr. Holger Larsen talte begge om, at vi fra Venstres Side skulde være lidt forsigtige med at tale om, hvor Dækning skulde komme fra, thi der var heller ikke Dækning i det Lovforslag, som blev vedtaget i Fjor under den daværende Regering. Jeg vil gerne i denne korte Bemærkning fremdrage i Erindringen, hvordan Lovforslaget kom frem. Det kom frem, fordi der var nogle Kommuner, navnlig Bykommuner, som allerede havde bevilget Penge til Brændselshjælp, men der var ikke Lovhjemmel derfor. Som Lovforslaget kom fra Regeringen til Rigsdagen, indeholdt det ikke nogen som helst Statsrefusion. Det var under Forhandlingen med de andre Partier, man kom til at give indtil et Maksimumsbeløb af 500 000 Kr. Man kan sige nu, at det var der ikke skaffet Dækning for, men det kom altsaa til Rigsdagen paa en ganske anden Maade, det var et langt mindre Beløb, og det blev taget op som en rent midlertidig Foranstaltning, fordi man ikke havde kunnet være forberedt det Aar paa, at man ikke kunde faa Brændselshjælp. Det er Forholdet, og derfor kan der slet ikke være Tale om, og man kan heller ikke vente i Fremtiden, at vi vil unnlade fra vor Side at tale om, hvor Dækning skal komme fra. Det er en Ting, som vi nødvendigvis maa have for Øje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Det er lidt vanskeligt for mig at afgøre, hvilken Kasse jeg har mest ondt af det for, Statskassen eller Kommunekassen. Jeg synes i Virkeligheden, at Samfundsforholdene former sig saaledes, at man er spændt ret haardt for baade i Stat og Kommune. Hvorledes man saa skal fordele Smerterne, vil bedst kunne drøftes i Udvalget. Der vil det være det